

РЕШЕНИЕ

№ 2827

гр. София, 10.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1725** по описа за **2020** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от адвокат – пълномощник на директора на Областна дирекция по безопасност на храните С. - град, против Решение от 30.12.2019 г., постановено по НАХД № 19491/2019 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 5^{-ти} състав. С решението е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № 198/17.07.2019 г., с което на [фирма], на основание чл. 43, ал. 2 от Закона за храните е наложена имуществена санкция, в размер на 3 000 лева, за нарушение на чл. 17, ал. 1 от същия закон.

Касаторът определя въззивното решение като немотивирано, неправилно и незаконосъобразно. Иска отмяната му и потвърждаване на процесното наказателно постановление. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът, чрез упълномощени двама адвокати оспорва касационната жалба и поддържат писмения си отговор.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД, след анализ на приложените по делото

доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

[фирма] е санкционирано за това, че при извършена на 15.05.2019 г. от контролни органи при ОДБХ – С. - град проверка на обект „магазин за хранителни стоки“, стопанисван от дружеството, находящ се в [населено място] е констатирано, че: „в обекта не се спазват изискванията за добри хигиенни практики, а именно: таванът в търговската зала на обекта е с налични паяжини, хладилно съоръжение – тип хладилна витрина е с ръждясала повърхност, замърсено от непочистени мазнини и остатъци от храни и хладилната витрина, в която се съхраняват млечни продукти, е замърсена от остатъци от храни и нечистотии, което създава риск по отношение безопасността на храните“. Нарушението е квалифицирано по чл. 17, ал. 1 от Закона за храните.

За да отмени наказателното постановление решаващият състав на въззивния съд е приел, че при издаването му са допуснати съществени процесуални нарушения, неотстраними в хода на съдебната фаза, изразяващи се в: нарушение на чл. 42, т.4 и т. 5 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от с.з., тъй като описанието на административното нарушение не съответствало на отразената за нарушена правна норма; нормата на чл. 17, ал. 1 ЗХ е бланкетна и не вменява конкретно задължение за поведение; конкретните изисквания към лицата, осъществяващи производство и търговия с храни се съдържат в глава Трета на Наредба № 5 от 2006 г. за хигиената на храните, но не е посочено, кои разпоредби от нея са нарушени.

Решението е неправилно и подлежи на отмяна, поради наличието на касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК.

Вменената като нарушена разпоредба на чл. 17, ал. 1 ЗХ задължава „производителите и търговците на храни, включително лицата, които осъществяват първично производство и свързани с него дейности да спазват хигиенните изисквания и да прилагат добри практики на всички етапи на производството, преработката и дистрибуцията на храните“. С приетата на основание ал. 2 на чл. 17 ЗХ Наредба № 1, от 26.01.2016 г. за хигиената на храните министърът на здравеопазването е определил: хигиенните изисквания към производителите и търговците на храни, включително към лицата, които осъществяват първично производство на храни и свързани с това производство дейности; хигиенните изисквания към първичното производство на храни; хигиенните изисквания към обектите за производство и търговия с храни; условията за производство и търговия с храни. Наредба № 5/2006 г., на която се позовава в решението си въззивният съд е била отменена, считано от 05.02.2016 г. и съответно нормите ѝ не са приложими за процесния случай. Дефиницията на § 1, т. 64 ДР на Закона за храните определя „хигиената на храните“ като „свкупността от всички мерки и условия, необходими за контрол на опасностите и за гарантиране пригодността на храната за консумация от човека, отчитайки нейното предназначение“. Следователно констатациите в процесния АУАН за неспазване на

изискванията, предвид: наличието на паяжини по тавана на търговската зала; ръждясала повърхност на хладилната витрина и замърсяването ѝ с непочистени мазнини, и остатъци от храна, сочат на извършено нарушение по чл. 17, ал. 1 ЗХ, защото санкционираното дружество не е спазило изискванията за хигиена на храните. Паяжините, ръждата и непочистените мазнини в обекта на търговеца, който продава храни създават реални предпоставки за влошаване годността на продуктите, и за опасност при консумацията им от хората. Фактическите обстоятелства, както в АУАН, така и в наказателното постановление са описани подробно и по начин, който не оставя съмнение, относно това, извършването на какво административно нарушение се вменява. В този смисъл „несъотнасянето“ на констатациите към конкретно правило за поведение (в случая – чл. 2 от Наредба № 1, от 26.01.2016 г. за хигиената на храните) не съставлява съществено нарушаване на правото на защита. Като е приел друго, съставът на районния съд е постановил материално незаконосъобразно решение, което подлежи на отмяна.

Касационната жалба е основателна, с оглед на което и предвид разпоредбата на чл. 63, ал. 3 (нова – ДВ, бр. 94/2019 г.), вр. чл. 143, ал. 1 АПК, ответникът следва да възстанови на касатора разносните за адвокат, в размер на 300 лева (договор за правна помощ, л. 9 от касационното дело).

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 и ал. 3 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 30.12.2019 г., по НАХД № 19491/2019 г. на Софийския районен съд, НО, 5^{-ти} състав И ВМЕСТО НЕГО

ПОСТАНОВЯВА: ПОТВЪРЖДАВА издаденото от директора на Областна дирекция по безопасност на храните С.-град НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 198/17.07.2019 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да възстанови на Областна дирекция по безопасност на храните С.-град разносните за адвокат, в размер на 300 лв. (триста лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: